

مدل احتمالی قیمت‌گذاری و بازاریابی مشارکتی با در نظر گرفتن اثرات هیجانی بازار

عطاءالله طائی‌زاده* (استادیار)

دانشکده‌ی مهندسی صنایع، دانشگاه تهران

زاهده چراغی (دانشجوی کارشناسی ارشد)

دانشکده‌ی مهندسی صنایع، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

مهندسی صنایع و مدیریت شریف، زمستان ۱۳۹۵ (دوره ۱-۳۲، شماره ۲/۲، ص. ۷۷-۸۷)

یکی از مسائل مهم در کسب‌وکار، هماهنگی میان سیاست‌های قیمت‌گذاری و بازاریابی است. همکاری در تبلیغات نیز یکی از راه‌های مقرون به صرفه برای رسیدن به اهداف بازاریابی است، به طوری که تولیدکننده درصدی از هزینه‌های تبلیغات خرده‌فروش را به عهده می‌گیرد. همچنین اثرات هیجانی بازار که به صورت نوسانات محصول خود را نشان می‌دهد، در رسیدن به این اهداف تأثیرگذارند. در این نوشتار با استفاده از نظریه‌ی بازی‌ها چهار استراتژی شامل بازی نش، بازی استکلبرگ - تولیدکننده رهبر، بازی استکلبرگ - خرده‌فروش رهبر و بازی همکاری مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای به دست آوردن مقادیر بهینه، محذب بودن توابع هدف در هر حالت اثبات، و برای هر یک از حالت‌ها یک مثال عددی و تحلیلی حساسیت ارائه می‌شود. براساس یافته‌های تحقیق مشخص شد، که اثرات هیجانی بازار با افزایش هزینه‌های تبلیغات همراه خواهد بود، اما موجب افزایش سود اعضای زنجیره و در نتیجه کل سیستم نیز خواهد شد.

واژگان کلیدی: قیمت‌گذاری، بازاریابی، اثرات هیجانی، زنجیره‌ی تأمین دوسطحی، نظریه‌ی بازی‌ها.

۱. مقدمه

برای یک زنجیره‌ی تأمین غیرمتمرکز که هر عضو آن زنجیره یک تصمیم‌گیرنده‌ی مستقل است، دو موضوع مطرح است: ۱. اعضای زنجیره‌ی تأمین برای بهبود سود و عملکرد خاص خود رقابت می‌کنند؛ ۲. اعضای زنجیره‌ی تأمین ممکن است برای داشتن یک تعهد و قرارداد، به منظور هماهنگ‌سازی استراتژی‌هایشان در بهبود عملکرد کل سیستم توافق کنند.

همکاری در تبلیغات، توافقی است که در آن خرده‌فروش عهده‌دار اجرای تبلیغات محلی است و تولیدکننده پرداخت بخشی از کل هزینه‌های آن را متعهد می‌شود.^[۱] در این صورت خرده‌فروش با ارتقاء سطح تبلیغات خود موجب فروش بیشتر می‌شود که به نفع تولیدکننده و خرده‌فروش است.^[۲] برای تحلیل این روابط متغیری به نام «نرخ مشارکت» تعریف می‌شود که عبارت است از درصدی از هزینه‌های تبلیغات محلی که توسط تولیدکننده پرداخت می‌شود.

هنگامی که محصول وارد بازار می‌شود اثرات هیجانی و مطرح شدن آن در بازار باعث افزایش حجم خرید محصول و میزان تقاضای آن می‌شود. از سوی دیگر گاهی به دلایل مختلف - نظیر هیجانات بازار، ارتباطات تأمین‌کنندگان و فروشندگان، موضوع واردات و صادرات کالا، شایعات... - الگوی مصرف برخی از مشتریان و تبلیغات نقش بسزایی بر میزان تقاضا دارد. تأثیرپذیری تقاضا از این عوامل هیجانی

* نویسنده مسئول

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۸/۲۵، اصلاحیه ۱۳۹۴/۳/۳۰، پذیرش ۱۳۹۴/۴/۷.

taleizadeh@ut.ac.ir
zahedeh.cheraghi@gmail.com

را می‌توان به صورت یک متغیر تصادفی تعریف کرد که بر تابع تقاضا اثرگذار است. از طرفی عدم قطعیت در پذیرش و استقبال از بازار محصول ناشی از جدید بودن محصول است و شاید در بین محصولات رقیب نیز محصول جدید دیگری هم وجود داشته باشد. این امر ممکن است از انتظارات فروشندگان در مورد پذیرش محصول در بازار بکاهد. از سوی دیگر یک معرفی ذاتی، حتی برای محصولات با سابقه‌ی فروش همیشه وجود دارد.^[۳] تبلیغات و بازاریابی در ایجاد این معرفیت نقش مهمی می‌تواند داشته باشد و اثرات هیجانی بازار در سود اعضای زنجیره و در نتیجه کل زنجیره‌ی تأمین تأثیرگذار خواهد بود.

«قیمت‌گذاری» و «تبلیغات با همکاری» دو عامل تصمیم‌گیری در کسب‌وکار هستند که در این تحقیق با در نظر گرفتن تأثیرات هیجانی بازار مورد بررسی قرار می‌گیرند و می‌توانند باعث افزایش یا کاهش تقاضا شوند. در تعدادی از مطالعات انجام شده، سیاست‌های قیمت‌گذاری و تبلیغات به طور همزمان در هماهنگی یک زنجیره‌ی تأمین مد نظر قرار گرفته‌اند اما در هیچ‌یک از آنها اثرات هیجانی بازار در نظر گرفته نشده است.^[۴-۷] به گفته‌ی برخی از محققین^[۸] توابع تقاضای متفاوت، منجر به نتایج متفاوت قابل ملاحظه می‌شود. یو و همکاران^[۹] در چارچوب استاتیک، مدل‌های پیشنهادی محققین^[۱۰] را که طی آن نقش تبلیغات همکارانه در هماهنگی زنجیره‌ی تأمین با استفاده از مدل‌های نظریه‌ی بازی تجزیه و تحلیل شده، توسعه داده‌اند. آنها این کار را با توجه به تقاضای حساس به قیمت انجام داده‌اند و تأثیر تخفیف

مستقیم از سوی تولیدکننده به مشتری را که ممکن است در یک کانال هماهنگ اتفاق بیفتد، مورد مطالعه قرار داده‌اند. همچنین نتایج حاصل از بازی استکلبرگ - تولیدکننده رهبر را با بازی همکاری مقایسه کرده‌اند. جورجن سن و زاگور^[۱۲] یک مدل بازی تفاضلی^۱ را پیشنهاد کرده‌اند که در آن تصمیمات قیمت‌گذاری و تبلیغات در یک زنجیره‌ی تأمین دوسطحی، تحت دو حالت همکاری و غیرهمکاری مد نظر قرار گرفته است. در مطالعه‌ی آنها تقاضای مصرف‌کننده تحت تأثیر قیمت خرده‌فروش و تبلیغات است. جورجن سن و همکاران^[۱۳] نقش رهبر را در یک کانال بازاریابی با یک تولیدکننده و یک خرده‌فروش در نظر گرفته‌اند، به نحوی که هر بازیکن، تبلیغات و سود حاشیه‌ی خود را کنترل می‌کند. در مدل آنها، تقاضای مصرف‌کننده متأثر از تبلیغات و قیمت خرده‌فروش است. جورجن سن و زاگور^[۱۴] تقاضای مصرف‌کننده را به‌عنوان یک متغیر افزاینده نسبت به قیمت خرده‌فروش و تبلیغات در یک مجموعه‌ی پویا مدل‌سازی کرده، و سپس نتایج استراتژی‌های هماهنگی را با موارد ناهماهنگ مقایسه کرده‌اند. هی و همکاران^[۱۵] یک زنجیره‌ی تأمین دوسطحی با یک خرده‌فروش و یک تولیدکننده را به‌عنوان یک بازی تفاضلی استکلبرگ مدل‌سازی کرده‌اند. در این بازی، تقاضا تابعی از قیمت خرده‌فروش و تبلیغات است. اسمیروکوسکی و ژانگ^[۱۶] قیمت‌گذاری و تبلیغات را در یک زنجیره‌ی تأمین دو عضوی در نظر گرفتند، که در آن تقاضای مشتری بستگی به قیمت خرده‌فروش و تبلیغات دارد. آنها با در نظر گرفتن تولیدکننده به‌عنوان رهبر، به تصمیم‌گیری‌های بهینه‌ی خرده‌فروش و تولیدکننده رسیده‌اند. ونگ و همکاران^[۱۷] پس از بررسی این که سیاست‌های همکاری در تبلیغات و سودهای اعضا چگونه تحت تأثیر رفتارهای مختلف رقابتی قرار می‌گیرند، انگیزه‌ی شرکا را برای تغییر ساختار مورد مطالعه قرار دادند. نیچی صدیقی و همکاران^[۱۸] یک زنجیره‌ی تأمین چندمحصولی شامل یک تولیدکننده و یک خرده‌فروش را بررسی کردند. آنها بازی‌های استکلبرگ را در حالتی که قیمت و تبلیغات بر تابع تقاضا مؤثرند، مطالعه کردند. یو و همکاران^[۱۹] یک رویکرد نظریه‌ی بازی‌ها را در یک زنجیره‌ی تأمین دوسطحی مطالعه و تخفیف‌های قیمت را در بازی‌های همکاری و غیرهمکاری بررسی کردند. برادران کاظم‌پور و قهاری^[۲۰] نیز با توسعه‌ی تحقیقات اسمیروکوسکی و ژانگ^[۱۶] در یک زنجیره‌ی تأمین سه‌سطحی - شامل یک تولیدکننده، یک توزیع‌کننده، و یک خرده‌فروش - تبلیغات مشارکتی و غیرمشارکتی را مورد ارزیابی قرار داده‌اند.

در سال ۲۰۱۱ یک رویکرد مشابه با توابع تقاضای متفاوت مورد مطالعه قرار گرفت^[۲۱] و طی آن نتایج بهینه‌ی بازی همکاری با بازی‌های غیرهمکاری مقایسه شد. بدین ترتیب برخی از محققین سه بازی غیرهمکاری و یک بازی همکاری را در تبلیغات مشارکتی توسعه دادند^[۲۱]، در حالی که محققین دیگر^[۲۲] فقط دو مدل بازی، شامل بازی همکاری و بازی استکلبرگ تولیدکننده - رهبر را توسعه دادند. یان^[۲۳] در محیط بازاریابی الکترونیکی، مدل زی و وی^[۲۲] را ایجاد کرد. آئوست و بوسچر^[۲] با توسعه‌ی مدل سیداصفهان‌ی و همکاران^[۱] به تصمیمات قیمت‌گذاری و همکاری در تبلیغات در یک زنجیره‌ی تأمین دوسطحی با یک تولیدکننده و یک خرده‌فروش پرداخته‌اند. آنها با استفاده از نظریه‌ی بازی‌ها، ضمن بررسی چهار استراتژی، سیاست‌های همکاری و غیرهمکاری را با هم مقایسه کردند. کاتر^[۲۴] هماهنگی کانال زنجیره‌ی تأمین را با استفاده از قرارداد پرداخت حق امتیاز ایجاد کرده است. گیری و شارما^[۲۵] استراتژی‌های قیمت‌گذاری تولیدکننده را در یک زنجیره‌ی تأمین، شامل یک تولیدکننده (در نقش رهبر) و دو خرده‌فروش رقیب مطالعه کردند. آنها تغییرات در مشارکت تولیدکننده در تبلیغات، و نیز تبلیغات همکاری و غیرهمکاری را بررسی کردند. طالعی‌زاده و چراغی^[۲۷] نیز به مدل‌سازی و حل یک مسئله‌ی بهینه‌سازی قیمت‌گذاری و تبلیغات مشارکتی پرداختند؛ در این تحقیق تابع تقاضا و

تابع تبلیغات با سایر توابع تبلیغاتی که در تحقیقات پیشین استفاده شده متفاوت است. اما در مطالعاتی که تاکنون انجام شده توابع تقاضا متأثر از دو عامل قیمت و هزینه‌های تبلیغات بوده است و دیگر عوامل تأثیرگذار بر تقاضای محصول و در نتیجه سود اعضای زنجیره در نظر گرفته نشده است. چن و همکارانش^[۴] یک قرارداد هماهنگی را در کانال زنجیره‌ی تأمین با یک خرده‌فروش و یک تأمین‌کننده بررسی کردند و طی آن تصمیم‌گیری قیمت‌گذاری و موجودی تحت عدم قطعیت بررسی شده است. ایشان در مدل خود تأثیرات نوسانات محصول^۲ را که مستقل از قیمت است، به‌صورت یک متغیر تصادفی در نظر گرفتند؛ تابع تقاضای آنها در مدل دومرحله‌ی روزنامه‌فروش، وابسته به قیمت و مدت نوسانات تصادفی است.

اما در تحقیق حاضر با بهره‌گیری از مطالعات انجام شده^[۴] علاوه بر تأثیرات قیمت و تبلیغات روی تقاضا، اثرات هیجانی بازار را نیز در نظر می‌گیریم و تأثیر نوسانات محصول را بر تقاضا و تبلیغات و در نتیجه سود طرفین و کل زنجیره بررسی می‌کنیم. در بخش دوم ضمن تعریف و مدل‌سازی مسئله با استفاده از نظریه‌ی بازی‌ها، محدب بودن توابع هدف در هر حالت اثبات و مقادیر بهینه برای چهار استراتژی محاسبه می‌شود. در بخش سوم مثال‌های عددی و تحلیل حساسیت، و نهایتاً در بخش چهارم جمع‌بندی نتایج به دست آمده ارائه خواهد شد.

۲. تعریف مسئله

یک زنجیره‌ی تأمین دوسطحی شامل یک خرده‌فروش و یک تولیدکننده را در نظر بگیرید که در آن خرده‌فروش فقط محصول تولیدکننده را می‌فروشد. فرض بر این است که تأثیرات هیجانی بازار و هیاهوی مشتریان برای خرید یک محصول خاص خود منجر به ترغیب سایر افراد حاضر در بازار برای خرید یا عدم خرید این محصول می‌شود. طبیعتاً این تأثیرگذاری به‌صورت یک متغیر تصادفی احتمالی در بازار دیده می‌شود. در این زنجیره متغیرهای تصمیم‌گیری تولیدکننده عبارت‌اند از: قیمت عمده‌فروشی (w)، تبلیغات ملی (A) و نرخ مشارکت (t). همچنین متغیرهای تصمیم‌گیری خرده‌فروش عبارت‌اند از: قیمت خرده‌فروشی (p) و تبلیغات محلی (a). اگر تقاضای مشتری را مطابق رابطه‌ی ۱ فرض کنیم:

$$D(p, a, A) = D_0 \cdot n(x) \cdot g(p) \cdot h(a, A) \quad (1)$$

D_0 : تقاضای اولیه‌ی مشتری، $g(p)$: تأثیرات قیمت خرده‌فروش، $h(a, A)$: تأثیرات هزینه‌های تبلیغات و $n(x)$: تأثیرات هیجانی بازار را نشان می‌دهد. به‌منظور مدل‌سازی مسئله، پارامترها و متغیرهای تصمیم زیر استفاده شده‌اند.

۱.۲. فهرست علائم

۱.۱.۲. متغیرهای تصمیم

p : قیمت واحد خرده‌فروش؛

w : قیمت واحد عمده‌فروش؛

A : هزینه‌ی تبلیغات ملی؛

a : هزینه‌ی تبلیغات محلی؛

t : نرخ مشارکت؛

$E[II]$: سود مورد انتظار؛

x : تأثیرات هیجانی بازار.

۲.۱.۲. پارامترها

D : تقاضای اولیه مشتری؛

α_1 : پتانسیل بالقوه تقاضای بازار؛

β_1 : ضریب تأثیر پذیری تقاضا از قیمت؛

k_1 : ضریب تأثیرگذاری تبلیغات محلی؛

k_2 : ضریب تأثیرگذاری تبلیغات ملی؛

c : هزینه تولیدکننده برای تولید یک واحد؛

d : هزینه خرده‌فروشی برای خرید یک واحد؛

ν : پارامتر شکل.

۲.۲. ساختار مدل

با توجه به مطالعات پیشین^[۱]، تعریف تأثیرات قیمت خرده‌فروشی، تأثیرات هزینه تبلیغات و اثرات هیجانی بازار به ترتیب عبارت است از:

$$g(p) = (\alpha_1 - \beta_1 p)^{\frac{1}{\nu}}; \quad \alpha_1, \beta_1 > 0 \quad (2)$$

$$h(a, A) = k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A}; \quad k_1, k_2 > 0 \quad (3)$$

$$n(x) = e^x; \quad x > 0 \quad (4)$$

با توجه به روابط ۱ تا ۴، تابع تقاضا چنین بازنویسی می‌شود:

$$D(p, a, A) = D \cdot e^x (\alpha_1 - \beta_1 p)^{\frac{1}{\nu}} (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A}) \quad (5)$$

بنابراین توابع سود تولیدکننده، خرده‌فروشی و کل زنجیره در مسئله نیز چنین مدل‌سازی می‌شود:

$$\Pi_m(w, A, t) = D \cdot e^x (w - c) (\alpha_1 - \beta_1 p)^{\frac{1}{\nu}} (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A}) - A - ta \quad (6)$$

$$\Pi_r(p, a) = D \cdot e^x (p - w - d) (\alpha_1 - \beta_1 p)^{\frac{1}{\nu}} (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A}) - (\nu - t)a \quad (7)$$

$$\Pi_{sc}(p, a, A) = D \cdot e^x (p - c - d) (\alpha_1 - \beta_1 p)^{\frac{1}{\nu}} (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A}) - A - a \quad (8)$$

که در آن، m, r, sc به ترتیب نشان‌دهنده تولیدکننده، خرده‌فروشی و کل زنجیره است. با توجه به مطالعات انجام شده^[۱۳]، برای ساده‌سازی محاسبات، تابع تقاضا را نرمال‌سازی و در ادامه توابع سود جدید را تحت چهار رویکرد نظریه بازی‌ها، مدل‌سازی، حل و مقایسه می‌کنیم.

برای نرمال‌سازی از روابط $\alpha'_1 = \alpha_1 - \beta_1(c+d)$ ، $\alpha'_1 = \frac{\beta_1}{\alpha_1}(p - (c+d))$ ، $k'_1 = D \cdot \frac{\alpha'_1}{\beta_1} k_2$ و $k'_1 = D \cdot \frac{\alpha'_1}{\beta_1} k_1$ ، $w' = \frac{\beta_1}{\alpha_1}(w - c)$ توابع سود جدید پس از تغییر عبارت خواهد بود از:

$$\Pi'_m(w', A, t) = e^x w' (\nu - p')^{\frac{1}{\nu}} (k'_1 \sqrt{a} + k'_2 \sqrt{A}) - A - ta \quad (9)$$

$$\Pi'_r(p', a) = e^x (p' - w') (\nu - p')^{\frac{1}{\nu}} (k'_1 \sqrt{a} + k'_2 \sqrt{A}) - (\nu - t)a \quad (10)$$

$$\Pi'_{sc}(p', a, A) = e^x p' (\nu - p')^{\frac{1}{\nu}} (k'_1 \sqrt{a} + k'_2 \sqrt{A}) - a - A \quad (11)$$

برای سادگی، علامت (ν) از روابط حذف و با توجه به تصادفی بودن متغیر x ، تابع سود چنین بازنویسی می‌شود:

$$E[\Pi_m] = \int_{-\infty}^{+\infty} \left[\frac{e^x w (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}} (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A})}{-A - ta} \right] f(x) dx \quad (12)$$

$$E[\Pi_r] = \int_{-\infty}^{+\infty} \left[\frac{e^x (p - w) (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}} (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A})}{-(\nu - t)a} \right] f(x) dx \quad (13)$$

$$E[\Pi_{sc}] = \int_{-\infty}^{+\infty} \left[\frac{e^x p (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}} (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A})}{-a - A} \right] f(x) dx \quad (14)$$

۳.۲. بازی نش

در تعادل نش، تولیدکننده و خرده‌فروشی قدرت تصمیم‌گیری یکسانی دارند و استراتژی‌های خود را به‌طور مستقل و همزمان انتخاب می‌کنند. از این رو مسائل تصمیم‌گیری تولیدکننده و خرده‌فروشی باید به‌طور جداگانه حل شود. توابع سود تولیدکننده و خرده‌فروشی عبارت‌اند از:

$$\begin{aligned} \text{Max}_{w, A, t} E[\Pi_m] &= E[e^x] w (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}} (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A}) - A - ta \\ \text{s.t. } & 0 \leq w \leq \nu, \quad 0 \leq A \text{ and } 0 \leq t \leq \nu \end{aligned} \quad (15)$$

$$\begin{aligned} \text{Max}_{p, a} E[\Pi_r] &= E[e^x] (p - w) (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}} (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A}) - (\nu - t)a \\ \text{s.t. } & w \leq p \leq \nu \text{ and } 0 \leq a \end{aligned} \quad (16)$$

از آنجا که نرخ مشارکت در تابع هدف تولیدکننده ضریب منفی دارد، مقدار بهینه‌ی t از نقطه‌نظر تولیدکننده برابر با صفر است. با توجه به این که تابع سود تولیدکننده نسبت به w صعودی است، بیشترین مقدار w برابر با ν است، اما چون $p \geq w = \nu \Rightarrow p = \nu \Rightarrow \Pi_r = \Pi_m = 0$ باشد، چرا که سود تولیدکننده و خرده‌فروشی هر دو صفر می‌شود. بنابراین برای حل این مسئله، براساس مطالعات انجام شده^[۱۳] فرض می‌کنیم خرده‌فروشی تا زمانی که کمینه سود حاشیه‌ی واحد را نداشته باشد اقدام به فروش محصول نمی‌کند. بنابراین سود حاشیه‌ی واحد تولیدکننده را به‌عنوان کم‌ترین سطح در نظر می‌گیریم و محدودیت قیمت عمده‌فروشی را به‌صورت $w \leq p \Rightarrow w \leq \frac{p}{\nu}$ می‌نویسیم که در آن w و $p - w$ به ترتیب سود حاشیه‌ی خرده‌فروشی و تولیدکننده هستند. پس مقدار بهینه‌ی w برابر با $\frac{p}{\nu}$ است.

قضیه ۱. متغیرهای تصمیم بهینه تحت تعادل نش عبارت‌اند از:

$$p^N = \frac{\nu}{\nu + 1} \quad (17)$$

$$w^N = \frac{\nu}{\nu + 1} \quad (18)$$

$$t^N = 0 \quad (19)$$

$$A^N = \frac{1}{\nu} E[e^x] k_2^{\nu} \left(\frac{1}{\nu + 1} \right)^{\nu + 1} \quad (20)$$

$$a^N = \frac{1}{\nu} E[e^x] k_1^{\nu} \left(\frac{1}{\nu + 1} \right)^{\nu + 1} \quad (21)$$

بنابراین با حل معادلات مربوط به مشتق‌های مرتبه اول به تعادل زیر خواهیم رسید:

$$p^N = \frac{2\nu}{2\nu + 1}$$

$$w^N = \frac{\nu}{2\nu + 1}$$

$$t^N = 0$$

$$A^N = \frac{E[e^x]^\tau}{4} k_1^\tau \nu^\tau \left(\frac{1}{2\nu + 1}\right)^{\frac{\tau}{\nu} + \tau}$$

$$a^N = \frac{E[e^x]^\tau}{4} k_1^\tau \nu^\tau \left(\frac{1}{2\nu + 1}\right)^{\frac{\tau}{\nu} + \tau}$$

۴.۲. بازی تولیدکننده - رهبر

در بازی‌های استکلبرگ که همکاری وجود ندارد یک رهبر و یک پیرو به صورت متوالی عمل می‌کنند. در این بخش رابطه‌ی بین تولیدکننده و خرده‌فروش را به‌عنوان یک بازی غیرهمکاری و متوالی در نظر می‌گیریم، طوری‌که در آن تولیدکننده رهبر خرده‌فروش پیرو است. به‌منظور به دست آوردن این تعادل ابتدا باید بهترین پاسخ پیرو که در مرحله‌ی دوم توالی است تعیین شود و سپس تابع سود رهبر بر پایه‌ی پاسخ پیرو حل شود. بهترین پاسخ خرده‌فروش که در تعادل نش به دست آورده‌یم عبارت است از:

$$p^* = \frac{\nu + w}{\nu + 1} \quad (31)$$

$$a^* = \left(\frac{E[e^x] k_1 \nu}{2(1-t)} \left(\frac{1-w}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}\right)^\tau \quad (32)$$

با قراردادن مقادیر بهینه‌ی فوق در تابع سود تولیدکننده و مشتق‌گیری و حل معادلات مربوط، مقادیر بهینه‌ی متغیرهای تصمیم در حالتی که تولیدکننده رهبر است به دست خواهد آمد.

قضیه‌ی ۲. متغیرهای تصمیم بهینه تحت سیاست تولیدکننده - رهبر، خرده‌فروش - پیرو عبارت‌اند از:

$$p^{SM} = \frac{\nu + w^{SM}}{\nu + 1} \quad (33)$$

$$a^{SM} = \left(\frac{E[e^x] k_1 \nu}{2(1-t)} \left(\frac{1-w^{SM}}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}\right)^\tau \quad (34)$$

$$t^{SM} = \frac{w^{SM}(\nu + 2) - \nu}{w^{SM}(\nu + 2) + \nu} \quad (35)$$

$$A^{SM} = \left(\frac{E[e^x] w^{SM} k_1}{2} \left(\frac{1-w^{SM}}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}}\right)^\tau \quad (36)$$

$$w^{SM} = \frac{\left(\frac{2\nu(\nu+1)k_1^\tau}{+\sqrt{4\nu^\tau(\nu+1)^\tau k_1^\tau(k_1^\tau+1)+\nu^\tau(\nu+2)^\tau}}\right)}{(\nu+2)^\tau + 4k_1^\tau(\nu+1)^\tau} \quad (37)$$

مقدار بهینه‌ی w در معادله‌ی ۳۷ را می‌توان در روابط ۳۳ تا ۳۶ قرار داد و مقادیر بهینه‌ی بازی تولیدکننده - رهبر را به دست آورد.

اثبات. $p^* = \frac{\nu+w}{\nu+1}$ و $a^* = \left(\frac{E[e^x] k_1 \nu}{2(1-t)} \left(\frac{1-w}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}\right)^\tau$ که حاصل حل مسئله‌ی

اثبات. مشتق دوم تابع سود تولیدکننده نسبت به A منفی است، بنابراین نسبت به A یک تابع مقعر است.

$$\frac{\partial^2 E[\Pi_m]}{\partial A^2} = -\frac{1}{4} E[e^x] k_1 w (\lambda - p)^{\frac{1}{\nu}} A^{-\frac{\tau}{\nu}} < 0 \quad (22)$$

پس مقدار بهینه‌ی A از رابطه‌ی $\frac{\partial E[\Pi_m]}{\partial A} = \frac{1}{4} E[e^x] k_1 w (\lambda - p)^{\frac{1}{\nu}} A^{-\frac{\tau}{\nu}} - 1 = 0$ به دست می‌آید. مقادیر بهینه‌ی مسئله‌ی تولیدکننده عبارت خواهد بود از:

$$t^* = 0 \quad (23)$$

$$w^* = \frac{p}{4} \quad (24)$$

$$A^* = \left(\frac{1}{4} E[e^x] k_1 w (\lambda - p)^{\frac{1}{\nu}}\right)^\tau \quad (25)$$

از طرفی متغیر z را در تابع سود خرده‌فروش به صورت $z = (p-w)(\lambda-p)^{\frac{1}{\nu}}$ با محدودیت $0 \leq p \leq \lambda$ و $w \leq p$ تعریف، و مسئله‌ی خرده‌فروش را حل می‌کنیم. مشتق جزئی z نسبت به p برابر است با:

$$\frac{\partial z}{\partial p} = (\lambda-p)^{\frac{1}{\nu}} - \frac{1}{\nu} (\lambda-p)^{\frac{1}{\nu}-1} (p-w)$$

$$= (\lambda-p)^{\frac{1}{\nu}} \left(1 - \frac{1}{\nu} (\lambda-p)^{-1} (p-w)\right) \quad (26)$$

از آنجا که $0 < (\lambda-p)^{\frac{1}{\nu}} = p_1$ مقدار $p = p_1$ و برابر با $\frac{\lambda+w}{4}$ است. دامنه‌ی z را با توجه به $0 \leq p = p_1 \Rightarrow z = \nu \left(\frac{\lambda-w}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1} > 0$ ، $p = \lambda \Rightarrow z = 0$ می‌آید و کم‌ترین مقدار آن برابر با صفر است. بنابراین $0 \leq z \leq \nu \left(\frac{\lambda-w}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}$ است. تابع سود خرده‌فروش در رابطه‌ی ۱۶ را نیز چنین بازنویسی می‌کنیم:

$$\max E[\Pi_r] = E[e^x] z (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A}) - (\lambda - t) a$$

$$\text{s.t. } 0 \leq z \leq \nu \left(\frac{\lambda-w}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}, 0 \leq a \quad (27)$$

$E[\Pi_r]$ نسبت به z یک تابع صعودی است، چون مشتق جزئی آن نسبت به z برابر است با $0 < \frac{\partial E[\Pi_r]}{\partial z} = E[e^x] (k_1 \sqrt{a} + k_2 \sqrt{A}) > 0$ ، که مقداری مثبت و بزرگ‌تر از صفر است. بنابراین مقدار بهینه‌ی z برابر است با $\nu \left(\frac{\lambda-w}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}$. همچنین تابع سود تولیدکننده نسبت به a مقعر است، چون مشتق دوم تابع برابر است با $0 < \frac{\partial^2 E[\Pi_r]}{\partial a^2} = -\frac{1}{4} E[e^x] z k_1 a^{-\frac{\tau}{\nu}} < 0$ است. بنابراین از رابطه‌ی $\frac{\partial E[\Pi_r]}{\partial a} = \frac{1}{4} E[e^x] z k_1 a^{-\frac{\tau}{\nu}} - (\lambda - t) = 0$ می‌توانیم مقدار بهینه‌ی a را به دست آوریم. در نتیجه مقادیر بهینه‌ی حاصل از حل مسئله‌ی خرده‌فروش عبارت خواهد بود از:

$$p^* = \frac{\nu + w}{\nu + 1} \quad (28)$$

$$z^* = \nu \left(\frac{\lambda - w}{\nu + 1}\right)^{\frac{1}{\nu} + 1} \quad (29)$$

$$a^* = \left(\frac{E[e^x] k_1 \nu}{2(1-t)} \left(\frac{\lambda - w}{\nu + 1}\right)^{\frac{1}{\nu} + 1}\right)^\tau \quad (30)$$

خرده فروش در بازی نش هستند، در تابع سود تولیدکننده جایگزین می‌کنیم:

$$\frac{\partial E[\Pi_m]}{\partial w} = \frac{k_1^\tau E[e^x]^\tau}{2\nu(\nu+1)} \left(\frac{(\nu-2w(\nu+1))(w(\nu+2)+\nu)}{(2-w)} \right) + \frac{wk_1^\tau E[e^x]^\tau}{2\nu} \left(\frac{(\nu-w(2\nu+1))}{(1-w)} \right) + \frac{k_1^\tau \nu E[e^x]^\tau}{2\nu^\tau} \times \left(\frac{(\nu-w)(w(\nu+2)+\nu)(w(2\nu+2)-\nu)}{(2-w)^\tau} \right) \quad (43)$$

معادله‌ی به دست آمده از رابطه‌ی ۴۳ را به صورت یک معادله‌ی درجه دو بر حسب w نوشته و مقدار بهینه‌ی w را به دست می‌آوریم. از آنجا که $0 < w < 1$ است و با استفاده از رابطه‌ی $k = \frac{k_1^\tau}{k_1}$ مطابق مطالعات پیشین^[۱] مقدار بهینه‌ی w برابر است با:

$$w^{SM} = \frac{\left(2\nu(\nu+1)k_1^\tau + \sqrt{4\nu^\tau(\nu+1)^\tau k_1^\tau(k_1^\tau+1) + \nu^\tau(\nu+2)^\tau} \right)}{(\nu+2)^\tau + 4k_1^\tau(\nu+1)^\tau}$$

با جایگذاری مقدار بهینه‌ی w در روابط:

$$A = \left(\frac{E[e^x]w^{SM}k_1^\tau}{2} \left(\frac{1-w^{SM}}{\nu+1} \right)^{\frac{1}{\nu}} \right)^\tau$$

$$t = \frac{w^{SM}(2\nu+2)-\nu}{w^{SM}(\nu+2)+\nu}$$

$$a = \left(\frac{E[e^x]k_1\nu}{2(1-t)} \left(\frac{1-w^{SM}}{\nu+1} \right)^{\frac{1}{\nu}+1} \right)^\tau$$

$$p = \frac{\nu+w^{SM}}{\nu+1}$$

مقادیر بهینه به دست خواهد آمد.

۵.۲. بازی خرده فروش - رهبر

در این بخش رابطه‌ی خرده فروش و تولیدکننده را در یک بازی غیرهمکاری و متوالی که در آن خرده فروش رهبر است، مدل سازی می‌کنیم. بنابراین ابتدا بهترین پاسخ تولیدکننده، که در سیاست نش به دست آورده‌ایم، عبارت است از:

$$t^* = 0 \quad (44)$$

$$w^* = \frac{p}{2} \quad (45)$$

$$A^* = \left(\frac{1}{2} E[e^x] k_1^\tau w (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}} \right)^\tau \quad (46)$$

با قرار دادن مقادیر بهینه‌ی w و t از حل تعادل نش در تابع سود خرده فروش و مشتق‌گیری از معادلات مربوطه، مقادیر بهینه‌ی متغیرهای تصمیم در حالتی که خرده فروش به عنوان رهبر است حاصل خواهد شد.

قضیه ۳. متغیرهای تصمیم بهینه تحت سیاست خرده فروش - رهبر، و تولیدکننده - پیرو عبارت‌اند از:

$$p^{SR} = \frac{\nu}{\nu+1} \quad (47)$$

$$w^{SR} = \frac{1}{2} \frac{\nu}{\nu+1} \quad (48)$$

$$a^{SR} = \frac{k_1^\tau}{16} E[e^x]^\tau \nu^\tau \left(\frac{1}{\nu+1} \right)^{\frac{\tau}{\nu}+1} \quad (49)$$

$$\begin{aligned} \text{Max } E[\Pi_m] &= E[e^x] w \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{1}{\nu}} \\ &\times \left(\left(\frac{E[e^x] k_1^\tau \nu}{2(1-t)} \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{1}{\nu}+1} \right) + k_1^\tau \sqrt{A} \right) \\ &- A - \frac{E[e^x]^\tau k_1^\tau \nu^\tau t}{2(1-t)^\tau} \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{\tau}{\nu}+1} \end{aligned}$$

$$\text{s.t. } 0 \leq A, \quad 0 \leq w \leq 1, \quad \text{and } 0 \leq t \leq 1, \quad (38)$$

برای تعیین مقدار بهینه‌ی A و t باید از $E[\Pi_m]$ در رابطه‌ی ۳۸، نسبت به A و t مشتق گرفت و مساوی صفر قرار داد. بنابراین مقادیر بهینه‌ی A و t از روابط زیر به دست خواهد آمد:

$$\frac{\partial E[\Pi_m]}{\partial A} = \frac{E[e^x] k_1^\tau w}{2\sqrt{A}} \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{1}{\nu}} - 1 = 0$$

$$\begin{aligned} \frac{\partial E[\Pi_m]}{\partial t} &= \frac{E[e^x]^\tau k_1^\tau \nu}{2(1-t)^\tau (\nu+1)} \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{\tau}{\nu}+1} \\ &\times \left(\begin{aligned} &2w(\nu+1) - \nu(1-w) \\ &- t(\nu(1-w) + 2w(\nu+1)) \end{aligned} \right) = 0 \end{aligned}$$

و بنابراین داریم:

$$A = \left(\frac{E[e^x] k_1^\tau w}{2} \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{1}{\nu}} \right)^\tau \quad (39)$$

$$t = \frac{w(2\nu+2)-\nu}{w(\nu+2)+\nu} \quad (40)$$

برای به دست آوردن قیمت عمده‌فروشی w از تابع سود تولیدکننده نسبت به w مشتق می‌گیریم.

$$\begin{aligned} \frac{\partial E[\Pi_m]}{\partial w} &= \frac{E[e^x]^\tau k_1^\tau}{2(\nu+1)(1-t)} \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{\tau}{\nu}} (\nu-2w(\nu+1)) \\ &+ \frac{E[e^x] k_1^\tau \sqrt{A}}{\nu(\nu+1)} \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{1}{\nu}-1} (\nu-w(2\nu+1)) \\ &+ \frac{E[e^x] k_1^\tau \nu (\nu+1) t}{2(1-t)^\tau} \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{\tau}{\nu}+1} \end{aligned} \quad (41)$$

با جایگذاری مقادیر بهینه‌ی به دست آمده‌ی t و A در رابطه‌ی ۴۱ داریم:

$$\begin{aligned} \frac{\partial E[\Pi_m]}{\partial w} &= \frac{k_1^\tau E[e^x]^\tau}{2(\nu+1)(1-\frac{w(2\nu+2)-\nu}{w(\nu+2)+\nu})} \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{\tau}{\nu}} \\ &\times (\nu-2w(\nu+1)) + \frac{w(k_1^\tau E[e^x]^\tau)^\tau \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{1}{\nu}}}{\nu(\nu+1)} \\ &\times \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{1}{\nu}-1} (\nu-w(2\nu+1)) \\ &+ \frac{w(2\nu+2)-\nu}{2(1-\frac{w(2\nu+2)-\nu}{w(\nu+2)+\nu})^\tau} k_1^\tau \nu (\nu+1) \times \left(\frac{1-w}{\nu+1} \right)^{\frac{\tau}{\nu}+1} E[e^x] \end{aligned} \quad (42)$$

$$t^{SR} = 0 \quad (50)$$

$$A^{SR} = \frac{k_1^{\frac{1}{\nu}}}{\sqrt{\nu}} E[e^x]^{\frac{1}{\nu}} \nu^{\frac{1}{\nu}} \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1} \quad (51)$$

اثبات. عبارات $t = 0$, $w = \frac{p}{\nu}$ و $A = \left(\frac{1}{\nu} E[e^x] k_1 w (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}}\right)^{\frac{1}{\nu}}$ از حل مسئله‌ی تولیدکننده در بازی نش به دست آمده در تابع سود خرده‌فروش جایگزین می‌کنیم:

$$\begin{aligned} \text{Max}_{p,a} E[\Pi_r] &= \frac{p}{\nu} (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}} E[e^x] \\ &\times \left(k_1 \sqrt{a} + \frac{1}{\sqrt{\nu}} E[e^x] k_1^{\frac{1}{\nu}} p (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}} \right) - a \end{aligned} \quad (52)$$

s.t. $0 \leq p \leq \nu$ and $0 \leq a$,

برای حل این مسئله y را به صورت $y = \frac{p}{\nu} (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}}$ تعریف می‌کنیم. مشتق جزئی y نسبت به p برابر است با:

$$\frac{\partial y}{\partial p} = \frac{1}{\nu} (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}-1} (\nu - p(\nu + 1)) = 0 \quad (53)$$

از آنجا که همواره $\frac{1}{\nu} (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}-1} > 0$ است، پس رابطه‌ی $\nu - p(\nu + 1) = 0$ برقرار است. بنابراین مقدار $p = p_1$ برابر با $\frac{\nu}{\nu+1}$ به دست خواهد آمد. دامنه‌ی y را با توجه به $p = p_1 \Rightarrow y = \frac{\nu}{\nu} \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1} > 0$, $p = 0 \Rightarrow y = 0$ و $p = \nu \Rightarrow y = 0$ تعیین می‌کنیم. پس بیشترین مقدار y در $p = p_1$ به دست می‌آید و کم‌ترین مقدار آن برابر با صفر است و لذا $0 \leq y \leq \frac{\nu}{\nu} \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}$ است. در نتیجه مسئله‌ی خرده‌فروش در رابطه‌ی ۵۲ چنین بازنویسی می‌شود:

$$\begin{aligned} \text{Max } E[\Pi_r] &= y E[e^x] \left(k_1 \sqrt{a} + \frac{1}{\sqrt{\nu}} E[e^x] k_1^{\frac{1}{\nu}} y \right) - a \\ \text{s.t. } &0 \leq y \leq \frac{\nu}{\nu} \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1} \text{ and } 0 \leq a, \end{aligned} \quad (54)$$

$E[\Pi_r]$ یک تابع صعودی از y است، و بنابراین مقدار بهینه‌ی y در $\frac{\nu}{\nu} \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}$ است.

$$y^* = y_{\max} = \frac{\nu}{\nu} \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1} \quad (55)$$

برای به دست آوردن مقدار a ، ابتدا مشتق جزئی دوم تابع سود خرده‌فروش را نسبت به a به دست می‌آوریم:

$$\frac{\partial^2 E[\Pi_r]}{\partial a^2} = -\frac{1}{\sqrt{\nu}} E[e^x] k_1 y a^{-\frac{3}{2}} < 0 \quad (56)$$

چون مشتق اول منفی است، پس مقدار بهینه‌ی a از مشتق اول به دست خواهد آمد:

$$\frac{\partial E[\Pi_r]}{\partial a} = \frac{1}{\sqrt{\nu}} E[e^x] y k_1 a^{-\frac{3}{2}} - 1 = 0 \Rightarrow a = \left(\frac{1}{\sqrt{\nu}} E[e^x] y k_1\right)^2 \quad (57)$$

با توجه به رابطه‌های ۵۵ و ۵۷ خواهیم داشت:

$$a^{SR} = \frac{k_1^2}{\nu} \nu^{\frac{1}{\nu}} E[e^x]^{\frac{1}{\nu}} \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+2}$$

همچنین روابط:

$$p^{SR} = \frac{\nu}{\nu+1}$$

$$w^{SR} = \frac{1}{\sqrt{\nu}} \frac{\nu}{\nu+1}$$

$$A^{SR} = \frac{k_1^{\frac{1}{\nu}}}{\sqrt{\nu}} E[e^x]^{\frac{1}{\nu}} \nu^{\frac{1}{\nu}} \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}$$

$$t^{SR} = 0$$

از حل تعادل استکلیبرگ (خرده‌فروش - رهبر) به دست خواهد آمد.

۶.۲. بازی همکاری

در سه قسمت قبل بازی‌های غیرهمکاری را مورد بررسی قرار دادیم. در این بخش رابطه‌ی تولیدکننده و خرده‌فروش را به‌عنوان یک بازی همکاری بررسی می‌کنیم که در آن اعضای زنجیره توافق بر همکاری و افزایش سود کل سیستم دارند. بنابراین تابع سود کل زنجیره را در نظر می‌گیریم و مقادیر بهینه‌ی آن را به دست می‌آوریم. در این صورت تابع هدف عبارت خواهد بود از:

$$\begin{aligned} \text{Max } E[\Pi_{sc}] &= p(\nu - p)^{\frac{1}{\nu}} (k_1 \sqrt{a} + k_1 \sqrt{A}) E[e^x] - a - A \\ \text{s.t. } &0 \leq p \leq \nu \text{ and } 0 \leq a, A \end{aligned} \quad (58)$$

چنان‌که از تابع سود بالا مشخص است، زمانی که تولیدکننده و خرده‌فروش همکاری می‌کنند فقط p ، A و a متغیرهای تصمیم‌گیری هستند، و متغیرهای w و t بر سود کل سیستم تأثیری نمی‌گذارند و تنها در تقسیم سود بین اعضا تأثیرگذارند.

قضیه‌ی ۴. متغیرهای تصمیم بهینه تحت سیاست همکاری عبارت‌اند از:

$$p^{co} = \frac{\nu}{\nu+1} \quad (59)$$

$$A^{co} = \left(\frac{1}{\sqrt{\nu}} k_1 \nu E[e^x] \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}\right)^2 \quad (60)$$

$$a^{co} = \left(\frac{1}{\sqrt{\nu}} k_1 \nu E[e^x] \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}\right)^2 \quad (61)$$

اثبات. برای حل این مسئله z را مطابق رابطه‌ی ۶۲، و دامنه‌ی آن را با توجه به مشتق اول و مقادیر حدی تعیین می‌کنیم:

$$\begin{aligned} z &= p(\nu - p)^{\frac{1}{\nu}} \\ \text{s.t. } &0 \leq p \leq \nu \end{aligned} \quad (62)$$

مشتق اول رابطه‌ی ۶۲ نسبت به p عبارت خواهد بود از:

$$\frac{\partial z}{\partial p} = \frac{1}{\nu} (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}-1} (\nu - p(\nu + 1)) = 0 \quad (63)$$

از آنجا که همواره $\frac{1}{\nu} (\nu - p)^{\frac{1}{\nu}-1} > 0$ است، پس رابطه‌ی $\nu - p(\nu + 1) = 0$ برقرار است. بنابراین مقدار $p = p_1$ برابر با $\frac{\nu}{\nu+1}$ است. دامنه‌ی z را با توجه به $p = \nu \Rightarrow z = 0$ و $p = p_1 \Rightarrow z = \nu \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1} > 0$, $p = 0 \Rightarrow z = 0$ تعیین می‌کنیم. پس بیشترین مقدار z در $p = p_1$ به دست می‌آید و کم‌ترین مقدار آن برابر با صفر است؛ و لذا $0 \leq z \leq \nu \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu}+1}$ است. در نتیجه سود کل سیستم

در رابطه‌ی ۵۸ را به صورت رابطه‌ی ۶۴ بازنویسی می‌کنیم:

$$\begin{aligned} \text{Max } E[\Pi_{sc}] &= z(k_1\sqrt{a} + k_2\sqrt{A})E[e^x] - a - A \\ \text{s.t. } 0 &\leq z \leq \nu\left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu+1}}, \quad 0 \leq a, A \end{aligned} \quad (64)$$

$E[\Pi_{sc}]$ نسبت به z یک تابع صعودی است، چون مشتق جزئی $E[\Pi_{sc}]$ نسبت به z یک مقدار مثبت است:

$$\left(\frac{\partial E[\Pi_{sc}]}{\partial z} = E[e^x](k_1\sqrt{a} + k_2\sqrt{A}) > 0\right)$$

بنابراین مقدار بهینه‌ی z برابر است با:

$$z^* = z_{\max} = \nu\left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu+1}} \quad (65)$$

برای به دست آوردن مقادیر a و A بتدا ماتریس هشین آن را به دست می‌آوریم.

$$H = \begin{bmatrix} \frac{\partial^2 \Pi_{sc}}{\partial a^2} & \frac{\partial^2 \Pi_{sc}}{\partial a \partial A} \\ \frac{\partial^2 \Pi_{sc}}{\partial a \partial A} & \frac{\partial^2 \Pi_{sc}}{\partial A^2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{-k_1 z}{2a\sqrt{a}} & 0 \\ 0 & \frac{-k_2 z}{2A\sqrt{A}} \end{bmatrix} \quad (66)$$

چون ماتریس هشین در رابطه‌ی ۶۶ معین منفی است، بنابراین نقاط به دست آمده‌ی a و A از مشتق اول، بیشترین مقدار را دارند و مقادیر بهینه‌ی a و A از مشتق اول به دست خواهند آمد.

$$a = \left(\frac{1}{\nu} E[e^x] k_1 z\right)^2 \quad (67)$$

$$A = \left(\frac{1}{\nu} E[e^x] k_2 z\right)^2 \quad (68)$$

با توجه به معادلات به دست آمده، مقدار بهینه‌ی p در بازی همکاری به صورت $p^{co} = \frac{\nu}{\nu+1}$ است. براساس روابط ۶۵ و ۶۸ خواهیم داشت:

$$A^{co} = \left(\frac{1}{\nu} k_2 \nu E[e^x] \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu+1}}\right)^2$$

و در نتیجه:

$$a^{co} = \left(\frac{1}{\nu} k_1 \nu E[e^x] \left(\frac{1}{\nu+1}\right)^{\frac{1}{\nu+1}}\right)^2$$

سود کل زنجیره‌ی تأمین می‌تواند مهم‌ترین معیار در اندازه‌گیری کارایی باشد. بنابراین زمانی که سود بازیکنان در بازی همکاری بیشتر از سود آنها در بازی‌های غیرهمکاری باشد، دو بازیکن توافق به همکاری می‌کنند. با توجه به مطالعات پیشین داریم: [۲۱، ۲۱]

$$\Delta E[\Pi_m] = E[\Pi_m^c] - E[\Pi_m^{\max}] \geq 0 \quad (69)$$

$$\Delta E[\Pi_r] = E[\Pi_r^c] - E[\Pi_r^{\max}] \geq 0 \quad (70)$$

$E[\Pi_m^c]$ و $E[\Pi_r^c]$ نشان‌گر سود تولیدکننده و خرده‌فروش در بازی همکاری هستند. $E[\Pi_m^{\max}]$ و $E[\Pi_r^{\max}]$ به ترتیب معرف بیشترین سود تولیدکننده و خرده‌فروش در بازی‌های غیرهمکاری هستند. زمانی که این نابرابری برقرار باشد، همکاری امکان‌پذیر است. بنابراین از روابط ۶۹ و ۷۰ برای سود کل زنجیره داریم:

$$\begin{aligned} \Delta E[\Pi_{m+r}] &= \Delta E[\Pi_m] + \Delta E[\Pi_r] \\ &= E[\Pi_{m+r}^c] - E[\Pi_m^{\max}] - E[\Pi_r^{\max}] \geq 0 \end{aligned} \quad (71)$$

برای پیدا کردن $E[\Pi_m^{\max}]$ و $E[\Pi_r^{\max}]$ ، لازم است نتایج بازی‌های دیگر را در بخش‌های ۳.۲، ۴.۲ و ۵.۲ باهم مقایسه کنیم.

۳. مثال عددی

در بخش قبل مقادیر بهینه‌ی چهار بازی نش، استکلبرگ - تولیدکننده رهبر، استکلبرگ - خرده‌فروش رهبر و همکاری را به دست آوردیم. در این قسمت به یک مثال عددی می‌پردازیم. پارامترهای مدل را $\nu = 2$ ، $k_1 = 2$ و $k_2 = 3$ فرض می‌کنیم. از طرفی فرض کرده‌ایم متغیر تصادفی x دارای توزیع نرمال با پارامترهای $\mu = 0.5$ و $\sigma = 1$ باشد، در نتیجه $2.7183 = e = \exp(\mu + \frac{\sigma^2}{2}) = E[e^x]$ است. در جدول ۱ مقادیر بهینه‌ی متغیرهای تصمیم در هر چهار حالت ارائه شده است.

چنان‌که در قسمت قبل گفته شد، دو بازیکن زمانی بر همکاری توافق دارند که سود آنها بیشتر از سود بازی‌های غیرهمکاری باشد (روابط ۶۹ و ۷۰)؛ همچنین دو بازیکن زمانی به بیشترین سود می‌رسند که در نقش رهبر باشند. پس با توجه به فرض صورت‌گرفته، هر دو بازیکن در فرایند چانه‌زنی کمینه سودهای $E[\Pi_m] = 1.3314$ و $E[\Pi_r] = 1.5052$ را ادعا می‌کنند. اکنون داریم:

$$E[\Pi_m^{SM}] + E[\Pi_r^{SR}] = 2.8366 < E[\Pi_{m+r}^c] = 3.5577$$

و مشاهده می‌شود که در اینجا مجموع کمینه سودهایی که هر دو طرف ادعا می‌کنند کوچک‌تر از سود کل همکاری است که بین دو بازیکن تقسیم می‌شود. بنابراین همکاری بین دو بازیکن وجود خواهد داشت و عدم همکاری به نفع هیچ‌یک از بازیکنان نخواهد بود.

۳.۱. تحلیل حساسیت

به منظور بررسی تغییرات و تأثیرشان بر متغیرهای تصمیم، تحلیل حساسیت ارائه می‌شود. در جدول ۲ تحلیل حساسیت مربوط به بازی نش، در جدول ۳ تحلیل حساسیت مربوط به بازی استکلبرگ (تولیدکننده - رهبر)، در جدول ۴ تحلیل حساسیت مربوط به بازی استکلبرگ (خرده‌فروش - رهبر)، و در جدول ۵ تحلیل حساسیت مربوط به بازی همکاری نشان داده شده است. همچنین تحلیل حساسیت مربوط به پارامترهای مربوط به اثرات هیجانی بازار و تأثیرشان بر متغیرها در تمامی سیاست‌ها در جدول ۶ ارائه شده است. مطابق جدول ۲، در بازی نش، w ، p ، A و t نسبت به پارامتر k_1 حساس نیستند، اما $E[\Pi_r]$ حساس و $E[\Pi_m]$ ، a و $E[\Pi_{sc}]$ خیلی حساس‌اند.

با افزایش k_1 متغیرها افزایش می‌یابند. w ، p ، A و t نسبت به پارامتر k_2 حساس نیستند، اما $E[\Pi_m]$ ، $E[\Pi_r]$ ، $E[\Pi_{sc}]$ نسبت به تغییرات k_2 خیلی حساس‌اند و با افزایش k_2 افزایش می‌یابند. p و w نسبت به ν حساس و A ، $E[\Pi_r]$ ، $E[\Pi_m]$ و $E[\Pi_{sc}]$ خیلی حساس‌اند.

جدول ۱. نتایج مثال عددی.

همکاری	استکلبرگ		نش	پ	w	A	a	t	Π _m	Π _r	Π _{sc}
	۲	۱									
۰٫۶۶۶۷	۰٫۶۶۶۷	۰٫۸۷۴۳	۰٫۸۰۰۰								
-	۰٫۳۳۳۳	۰٫۶۲۲۹	۰٫۴۰۰۰								
۲٫۴۶۳۱	۰٫۶۱۵۸	۰٫۸۱۰۹	۰٫۵۳۲۰								
۱٫۰۹۴۷	۰٫۲۷۳۷	۰٫۵۲۰۵	۰٫۲۳۶۵								
-	۰	۰٫۶۶۴۲	۰								
-	۱٫۱۶۳۱	۱٫۳۳۱۴	۱٫۰۰۴۹								
-	۱٫۵۰۵۲	۰٫۸۲۹۳	۱٫۳۰۰۵								
۳٫۵۵۷۷	۲٫۶۶۸۳	۲٫۱۶۰۷	۲٫۳۰۵۴								

جدول ۲. نتایج تحلیل حساسیت در بازی نش.

$E[\Pi_{sc}]$	$E[\Pi_r]$	$E[\Pi_m]$	t	a	A	w	p	تغییرات (%)	
۶۳٫۵	۳۷٫۵	۹۷٫۱	۰	۲۰۶٫۲	۰	۰	۰	+۷۵	$k_1 = 2$
۳۸٫۵	۲۲٫۷	۵۸٫۸	۰	۱۲۴٫۹	۰	۰	۰	+۵۰	
۱۷٫۳	۱۰٫۲	۲۶٫۵	۰	۵۶٫۲	۰	۰	۰	+۲۵	
-۱۳٫۵	-۸٫۰	-۲۰٫۶	۰	-۴۳٫۸	۰	۰	۰	-۲۵	
-۲۳٫۱	-۱۳٫۶	-۳۵٫۳	۰	-۷۵٫۰	۰	۰	۰	-۵۰	
-۲۸٫۸	-۱۷٫۰	-۴۴٫۱	۰	-۹۳٫۷	۰	۰	۰	-۷۵	
۱۴۲٫۸	۱۶۸٫۸	۱۰۹٫۲	۰	۰	۲۰۶٫۳	۰	۰	+۷۵	$k_2 = 3$
۸۶٫۵	۱۰۲٫۳	۶۶٫۲	۰	۰	۱۲۵٫۰	۰	۰	+۵۰	
۳۸٫۹	۴۶٫۰	۲۹٫۸	۰	۰	۵۶٫۳	۰	۰	+۲۵	
-۳۰٫۳	-۳۵٫۸	-۲۳٫۲	۰	۰	-۴۳٫۷	۰	۰	-۲۵	
-۵۱٫۹	-۶۱٫۴	-۳۹٫۷	۰	۰	-۷۵٫۰	۰	۰	-۵۰	
-۶۴٫۹	-۷۶٫۷	-۴۹٫۶	۰	۰	-۹۳٫۷	۰	۰	-۷۵	
۸۲٫۳	۸۲٫۳	۸۲٫۳	۰	۸۲٫۲	۸۲٫۳	۹٫۴	۹٫۴	+۷۵	$\nu = 2$
۵۶٫۹	۵۶٫۹	۵۶٫۹	۰	۵۶٫۸	۵۶٫۹	۷٫۲	۷٫۱	+۵۰	
۲۹٫۴	۲۹٫۴	۲۹٫۴	۰	۲۹٫۴	۲۹٫۴	۴٫۲	۴٫۲	+۲۵	
-۳۰٫۸	-۳۰٫۸	-۳۰٫۸	۰	-۳۰٫۸	-۳۰٫۸	-۶٫۳	-۶٫۳	-۲۵	
-۶۱٫۴	-۶۱٫۴	-۶۱٫۴	۰	-۶۱٫۴	-۶۱٫۴	-۱۶٫۷	-۱۶٫۷	-۵۰	
-۸۷٫۸	-۸۷٫۸	-۸۷٫۷	۰	-۸۷٫۸	-۸۷٫۸	-۳۷٫۵	-۳۷٫۵	-۷۵	

جدول ۳. نتایج تحلیل حساسیت در بازی استنکلیبرگ - تولیدکننده رهبر.

$E[\Pi_{sc}]$	$E[\Pi_r]$	$E[\Pi_m]$	t	a	A	w	p	تغییرات (%)	
۷۷٫۲	۶۹٫۱	۸۲٫۲	-۸٫۳	۲۱۵٫۸	-۳٫۶	-۷٫۲	-۱٫۷	+۷۵	$k_1 = 2$
۴۶٫۶	۴۲٫۰	۴۹٫۵	-۵٫۸	۱۳۰٫۳	-۲٫۳	-۵٫۰	-۱٫۲	+۵۰	
۲۰٫۹	۱۹٫۰	۲۲٫۱	-۳٫۰	۵۸٫۳	-۱٫۱	-۲٫۶	-۰٫۶	+۲۵	
-۱۶٫۲	-۱۴٫۸	-۱۷٫۰	۲٫۹	-۴۴٫۶	۰٫۷	۲٫۶	۰٫۶	-۲۵	
-۲۷٫۶	-۲۵٫۵	-۲۸٫۹	۵٫۳	-۷۵٫۸	۱٫۱	۴٫۹	۱٫۲	-۵۰	
-۳۴٫۴	-۳۱٫۹	-۳۶٫۰	۷٫۰	-۹۴٫۰	۱٫۲	۶٫۵	۱٫۵	-۷۵	
۱۳۰٫۳	۱۳۶٫۳	۱۲۶٫۶	۴٫۷	-۲٫۶	۲۰۹٫۵	۴٫۳	۱٫۰	+۷۵	$k_2 = 3$
۷۸٫۹	۸۲٫۶	۷۶٫۶	۳٫۷	-۲٫۰	۱۲۷٫۰	۳٫۴	۰٫۸	+۵۰	
۳۵٫۵	۳۷٫۲	۳۴٫۴	۲٫۳	-۱٫۲	۵۷٫۲	۲٫۱	۰٫۵	+۲۵	
-۲۷٫۵	-۲۹٫۰	-۲۶٫۵	-۳٫۹	۱٫۷	-۴۴٫۶	-۳٫۵	-۰٫۸	-۲۵	
-۴۶٫۹	-۴۹٫۹	-۴۵٫۰	-۱۰٫۵	۳٫۷	-۷۶٫۲	-۹٫۰	-۲٫۱	-۵۰	
-۵۸٫۳	-۶۲٫۷	-۵۵٫۶	-۱۹٫۶	۵٫۰	-۹۴٫۴	-۱۶٫۰	-۳٫۸	-۷۵	
۸۵٫۴	۴۴٫۲	۱۱۱٫۱	۱۵٫۱	۹۶٫۳	۱۲۰٫۶	۱۹٫۵	۷٫۹	+۷۵	$\nu = 2$
۵۸٫۴	۳۳٫۰	۷۴٫۱	۱۱٫۲	۶۵٫۰	۸۰٫۰	۱۴٫۶	۶٫۲	+۵۰	
۲۹٫۸	۱۸٫۶	۳۶٫۹	۶٫۳	۳۲٫۸	۳۹٫۵	۸٫۳	۳٫۷	+۲۵	
-۳۰٫۶	-۲۳٫۳	-۳۵٫۱	-۸٫۴	-۳۲٫۴	-۳۶٫۹	-۱۱٫۴	-۶٫۱	-۲۵	
-۶۰٫۷	-۵۱٫۵	-۶۶٫۴	-۲۰٫۰	-۶۲٫۹	-۶۸٫۶	-۲۷٫۹	-۱۷٫۱	-۵۰	
-۸۶٫۹	-۸۱٫۷	-۹۰٫۱	-۳۷٫۵	-۸۸٫۱	-۹۱٫۴	-۵۳٫۸	-۴۰٫۰	-۷۵	

جدول ۴. نتایج تحلیل حساسیت در بازی استکلبرگ (خرده فروش - رهبر).

$E[\Pi_{sc}]$	$E[\Pi_r]$	$E[\Pi_m]$	t	a	A	w	p	تغییرات (%)
۶۳٫۵	۳۷٫۵	۹۷٫۱	۰	۲۰۶٫۲	۰	۰	۰	+۷۵
۳۸٫۵	۲۲٫۷	۵۸٫۸	۰	۱۲۵٫۰	۰	۰	۰	+۵۰
۱۷٫۳	۱۰٫۲	۲۶٫۵	۰	۵۶٫۲	۰	۰	۰	+۲۵
-۱۳٫۵	-۸٫۰	-۲۰٫۶	۰	-۴۳٫۸	۰	۰	۰	-۲۵
-۲۳٫۱	-۱۳٫۶	-۳۵٫۳	۰	-۷۵٫۰	۰	۰	۰	-۵۰
-۲۸٫۸	-۱۷٫۰	-۴۴٫۱	۰	-۹۳٫۸	۰	۰	۰	-۷۵
۱۴۲٫۸	۱۶۸٫۸	۱۰۹٫۲	۰	۰	۲۰۶٫۲	۰	۰	+۷۵
۸۶٫۵	۱۰۲٫۳	۶۶٫۲	۰	۰	۱۲۵٫۰	۰	۰	+۵۰
۳۸٫۹	۴۶٫۰	۲۹٫۸	۰	۰	۵۶٫۲	۰	۰	+۲۵
-۳۰٫۳	-۳۵٫۸	-۲۳٫۲	۰	۰	-۴۳٫۷	۰	۰	-۲۵
-۵۱٫۹	-۶۱٫۴	-۳۹٫۷	۰	۰	-۷۵٫۰	۰	۰	-۵۰
-۶۴٫۹	-۷۶٫۷	-۴۹٫۶	۰	۰	-۹۳٫۷	۰	۰	-۷۵
۷۲٫۹	۷۲٫۹	۷۲٫۹	۰	۷۲٫۹	۷۲٫۹	۱۶٫۷	۱۶٫۷	+۷۵
۵۰٫۷	۵۰٫۷	۵۰٫۷	۰	۵۰٫۷	۵۰٫۷	۱۲٫۵	۱۲٫۵	+۵۰
۲۶٫۴	۲۶٫۴	۲۶٫۴	۰	۲۶٫۴	۲۶٫۴	۷٫۱	۷٫۱	+۲۵
-۲۸٫۴	-۲۸٫۴	-۲۸٫۴	۰	-۲۸٫۴	-۲۸٫۴	-۱۰٫۰	-۱۰٫۰	-۲۵
-۵۷٫۸	-۵۷٫۸	-۵۷٫۸	۰	-۵۷٫۸	-۵۷٫۸	-۲۵٫۰	-۲۵٫۰	-۵۰
-۸۵٫۲	-۸۵٫۲	-۸۵٫۲	۰	-۸۵٫۲	-۸۵٫۲	-۵۰٫۰	-۵۰٫۰	-۷۵

$k_1 = 2$

$k_2 = 3$

$\nu = 2$

جدول ۵. نتایج تحلیل حساسیت در بازی همکاری.

$E[\Pi_{sc}]$ و $E[\Pi_m]$ نسبت به ν خیلی حساس اند. همه‌ی متغیرها با افزایش ν افزایش می‌یابند. w ، p ، t نسبت به پارامترهای μ و σ حساس نیستند، اما A ، $E[\Pi_r]$ ، $E[\Pi_m]$ ، $E[\Pi_{sc}]$ خیلی حساس اند و با افزایش μ و σ افزایش می‌یابند. مطابق جدول ۳، در بازی استکلبرگ (تولیدکننده - رهبر) w ، p ، A ، t نسبت به پارامتر k_1 حساسیت کمی دارند و با افزایش k_1 کاهش می‌یابند. اما a ، $E[\Pi_m]$ ، $E[\Pi_r]$ و $E[\Pi_{sc}]$ نسبت به تغییرات k_1 خیلی حساس اند و با افزایش k_1 افزایش می‌یابند. p و a نسبت به پارامتر k_2 حساسیت کمی دارند، w و t نسبتاً حساس اند و A ، $E[\Pi_r]$ ، $E[\Pi_m]$ و $E[\Pi_{sc}]$ نسبت به تغییرات k_2 خیلی حساس اند. همه‌ی متغیرها به جز a ، با افزایش k_2 افزایش می‌یابند. w و t نسبت به پارامتر ν حساس اند. A ، $E[\Pi_r]$ ، $E[\Pi_m]$ و $E[\Pi_{sc}]$ نسبت به ν خیلی حساس اند. همه‌ی متغیرها با افزایش ν افزایش می‌یابند. w و t نسبت به پارامترهای μ و σ حساس نیستند، اما A ، $E[\Pi_r]$ ، $E[\Pi_m]$ و $E[\Pi_{sc}]$ خیلی حساس اند و با افزایش μ و σ افزایش می‌یابند.

مطابق جدول ۴، در بازی استکلبرگ (خرده‌فروش - رهبر)، t نسبت به هیچ‌کدام از پارامترها حساس نیست. w و p نسبت به k_1 حساس نیستند، اما A ، $E[\Pi_m]$ ، $E[\Pi_r]$ و $E[\Pi_{sc}]$ خیلی حساس اند و با افزایش k_1 ، افزایش می‌یابند و برعکس. w ، p ، t و a نسبت به k_2 حساس نیستند، اما A ، $E[\Pi_m]$ ، $E[\Pi_r]$ و $E[\Pi_{sc}]$ خیلی حساس اند و با افزایش k_2 افزایش می‌یابند. w و p نسبت به ν حساس اند، A ، $E[\Pi_r]$ ، $E[\Pi_m]$ و $E[\Pi_{sc}]$ نسبت به تغییرات ν خیلی حساس اند؛ همه‌ی متغیرها با افزایش ν افزایش می‌یابند. w و p نسبت به ν حساس نیستند، اما A ، $E[\Pi_r]$ ، $E[\Pi_m]$ و $E[\Pi_{sc}]$ خیلی حساس اند و با افزایش آنها افزایش می‌یابند.

$E[\Pi_{sc}]$	a	A	p	تغییرات (%)
۶۳٫۵	۲۰۶٫۲	۰	۰	+۷۵
۳۸٫۵	۱۲۵٫۰	۰	۰	+۵۰
۱۷٫۳	۵۶٫۲	۰	۰	+۲۵
-۱۳٫۵	-۴۳٫۷	۰	۰	-۲۵
-۲۳٫۱	-۷۵٫۰	۰	۰	-۵۰
-۲۸٫۸	-۹۳٫۸	۰	۰	-۷۵
۱۴۲٫۸	۰	۲۰۶٫۲	۰	+۷۵
۸۶٫۵	۰	۱۲۵٫۰	۰	+۵۰
۳۸٫۹	۰	۵۶٫۲	۰	+۲۵
-۳۰٫۳	۰	-۴۳٫۸	۰	-۲۵
-۵۱٫۹	۰	-۷۵٫۰	۰	-۵۰
-۶۴٫۹	۰	-۹۳٫۸	۰	-۷۵
۷۲٫۹	۷۲٫۹	۷۲٫۹	۱۶٫۷	+۷۵
۵۰٫۷	۵۰٫۷	۵۰٫۷	۱۲٫۵	+۵۰
۲۶٫۴	۲۶٫۴	۲۶٫۴	۷٫۱	+۲۵
-۲۸٫۴	-۲۸٫۴	-۲۸٫۴	-۱۰٫۰	-۲۵
-۵۷٫۸	-۵۷٫۸	-۵۷٫۸	-۲۵٫۰	-۵۰
-۸۵٫۲	-۸۵٫۲	-۸۵٫۲	-۵۰٫۰	-۷۵

$k_1 = 2$

$k_2 = 3$

$\nu = 2$

جدول ۶. نتایج تحلیل حساسیت پارامترهای متغیر تصادفی اثرات هیجانی بازار در همه سیاست‌ها.

$E[\Pi_{sc}]$	$E[\Pi_r]$	$E[\Pi_m]$	t	a	A	w	p	تغییرات (%)
۱۱۱,۷	۱۱۱,۷	۱۱۱,۷	۰	۱۱۱,۷	۱۱۱,۷	۰	۰	+۷۵
۶۴,۹	۶۴,۹	۶۴,۹	۰	۶۴,۹	۶۴,۹	۰	۰	+۵۰
۲۸,۴	۲۸,۴	۲۸,۴	۰	۲۸,۴	۲۸,۴	۰	۰	+۲۵
-۲۲,۱	-۲۲,۱	-۲۲,۱	۰	-۲۲,۱	-۲۲,۱	۰	۰	-۲۵
-۳۹,۳	-۳۹,۳	-۳۹,۳	۰	-۳۹,۳	-۳۹,۳	۰	۰	-۵۰
-۵۲,۸	-۵۲,۸	-۵۲,۸	۰	-۵۲,۸	-۵۲,۸	۰	۰	-۷۵
۱۱۱,۷	۱۱۱,۷	۱۱۱,۷	۰	۱۱۱,۷	۱۱۱,۷	۰	۰	+۷۵
۶۴,۹	۶۴,۹	۶۴,۹	۰	۶۴,۹	۶۴,۹	۰	۰	+۵۰
۲۸,۴	۲۸,۴	۲۸,۴	۰	۲۸,۴	۲۸,۴	۰	۰	+۲۵
-۲۲,۱	-۲۲,۱	-۲۲,۱	۰	-۲۲,۱	-۲۲,۱	۰	۰	-۲۵
-۳۹,۳	-۳۹,۳	-۳۹,۳	۰	-۳۹,۳	-۳۹,۳	۰	۰	-۵۰
-۵۲,۸	-۵۲,۸	-۵۲,۸	۰	-۵۲,۸	-۵۲,۸	۰	۰	-۷۵

 $\mu = 0,5$ $\sigma = 1$

در ساختارهای مختلف رقابتی با در نظر گرفتن تأثیرات هیجانی مشتریان با یکدیگر مقایسه کردیم. مشاهده شد که «همکاری» راه مقرون به صرفه در تبلیغات است. از آنجا که مجموع کمینه سودهایی که هر دو طرف در بازی‌های غیرهمکاری ادعا می‌کنند کوچک‌تر از سود کل سیستم در بازی همکاری است، همکاری بین دو بازیکن وجود خواهد داشت.

از سوی دیگر در همه ساختارهای مختلف رقابتی مشاهده شد که نوسانات محصول و استقبال از محصول در بازار هر چند که افزایش هزینه‌های تبلیغات، برای خرده‌فروش و تولیدکننده را به همراه خواهد داشت، اما موجب افزایش سود اعضای زنجیره و در نتیجه کل سیستم خواهد شد که این همان هدف نهایی ما در سیاست‌های قیمت‌گذاری و تبلیغات است. در واقع متحمل شدن این هزینه‌ها در شرایطی که این اثرات هیجانی در بازار وجود دارد ما را به اهدافمان که همان افزایش سود است نزدیک‌تر می‌کند.

تبلیغات، موجب استقبال مشتریان از محصول و ایجاد نوسانات در بازار می‌شود و به صورت متقابل اثرات هیجانی ناشی از استقبال مشتریان بر روی هزینه‌های تبلیغات مؤثر است. در ادامه نیز حساسیت متغیرهای تصمیم نسبت به تغییرات پارامترها بررسی شد.

پیشنهاد می‌شود در مطالعات بعدی استراتژی‌های همکاری و غیرهمکاری با توابع مختلف تقاضا و در سطوح مختلف زنجیره‌ی تأمین توسعه داده شود، یا مدل در شرایط چندمحصولی بررسی شود. همچنین می‌توان علاوه بر قیمت‌گذاری، تبلیغات و اثرات هیجانی، دیگر عوامل تأثیرگذار بر تقاضای محصول را نیز در نظر گرفت. همچنین برای مطالعه‌ی بیشتر اثرات هیجانی بازار بر تابع تقاضا و سود، توابع توزیع مختلف دیگری را می‌توان برای این متغیر تصادفی در نظر گرفت.

مطابق جدول ۵ در بازی همکاری فقط متغیرهای p ، A ، a و $E[\Pi_{sc}]$ را داریم. متغیرهای p و A نسبت به پارامتر k_1 حساس نیستند، اما $E[\Pi_{sc}]$ حساس و a خیلی حساس است و با افزایش k_1 افزایش می‌یابد. متغیرهای p و a نسبت به پارامتر k_2 حساس نیستند، اما A و $E[\Pi_{sc}]$ خیلی حساس‌اند و با افزایش k_2 افزایش می‌یابد. p نسبت به پارامتر v حساس است در حالی که A ، a و $E[\Pi_{sc}]$ نسبت به تغییرات v خیلی حساس‌اند و با افزایش k_2 افزایش می‌یابد.

با توجه به جدول ۶ نیز a ، A ، $E[\Pi_r]$ ، $E[\Pi_m]$ و $E[\Pi_{sc}]$ نسبت به پارامترهای میانگین و واریانس متغیر تصادفی x خیلی حساس‌اند و علت تغییرات برابر دو پارامتر میانگین و واریانس در متغیرهای تصمیم ضرب شدن آنها در تمامی متغیرهای تصمیم مسئله است که مستقیماً در تابع هدف ظاهر می‌شوند.

۴. نتیجه‌گیری

در این تحقیق تبلیغات مشارکتی را همراه با تصمیمات قیمت‌گذاری در یک زنجیره‌ی تأمین دوسطحی شامل یک تولیدکننده و یک خرده‌فروش با در نظر گرفتن اثرات هیجانی بازار بررسی کردیم. تقاضا در این مدل تابعی از قیمت، تبلیغات و نوسانات محصول است. چهار نظریه‌ی بازی، به منظور مطالعه‌ی اثر توازن قدرت زنجیره‌ی تأمین بر تصمیم‌گیری بهینه‌ی اعضای زنجیره با در نظر گرفتن اثرات هیجانی بازار توسعه داده شد، که سه بازی غیرهمکاری شامل بازی‌های نش، تولیدکننده - رهبر و خرده‌فروش - رهبر و یک بازی همکاری در نظر گرفته شد. مقادیر بهینه با اثبات محدب بودن توابع هدف در هر حالت به دست آمد. در ادامه یک مثال عددی ارائه شد و نتایج بازی‌های همکاری و غیرهمکاری

پانویس‌ها

1. differential game
2. noise effect

منابع (References)

1. SeyedEsfahani, M.M., Biazaran, M. and Gharakhani, M. "A game theoretic approach to coordinate pricing and

- vertical co-op advertising in manufacturer-retailer supply chains”, *European Journal of Operational Research*, **211**(2), pp. 263-273 (2011).
2. Aust, G. and Buscher, U. “Vertical cooperative advertising and pricing decisions in a manufacturer-retailer supply chain: A game-theoretic approach”, *European Journal of Operational Research*, **223**(2), pp. 473-482 (2012).
 3. Somers, T.M., Gupta, Y.P. and Herriott, S.R. “Analysis of cooperative advertising expenditures: A transfer-function modeling approach”, *Journal of Advertising Research*, **30**(5), pp. 35-49 (1990).
 4. Chen, H., Chen, Y.F., Chiu, C.H., Choi, T.M. and Sethi, S. “Coordination mechanism for the supply chain with lead-time consideration and price-dependent demand”, *European Journal of Operational Research*, **203**(1), pp. 70-80 (2010).
 5. Bergen, M. and John, G. “Understanding cooperative advertising participation rates in conventional channels”, *Journal of Marketing Research*, **34**(3), pp. 357-369 (1997).
 6. Kim, S.Y. and Staelin, R. “Manufacturer allowances and retailer pass-through rates in a competitive environment”, *Marketing Science*, **18**(1), pp. 59-76 (1999).
 7. Karray, S. and Zaccour, G. “Effectiveness of coop advertising programs in competitive distribution channels”, *International Game Theory Review*, **9**(02), pp. 151-167 (2007).
 8. Choi, S.C. “Price competition in a channel structure with a common retailer”, *Marketing Science*, **10**(4), pp. 271-296 (1991).
 9. Yue, J., Austin, J., Wang, M.C. and Huang, Z. “Coordination of cooperative advertising in a two-level supply chain when manufacturer offers discount”, *European Journal of Operational Research*, **168**(1), pp. 65-85 (2006).
 10. Huang, Z. and Li, S.X. “Co-op advertising models in manufacturer-retailer supply chains: A game theory approach”, *European Journal of Operational Research*, **135**(3), pp. 527-544 (2001).
 11. Huang, Z., Li, S.X. and Mahajan, V. “An analysis of manufacturer retailer supply chain coordination in cooperative advertising”, *Decision Sciences*, **33**(3), pp. 469-494 (2002).
 12. Jørgensen, S. and Zaccour, G. “Equilibrium pricing and advertising strategies in a marketing channel”, *Journal of Optimization Theory and Applications*, **102**(1), pp. 111-125 (1999).
 13. Jørgensen, S., Sigue, S.P. and Zaccour, G. “Stackelberg leadership in a marketing channel”, *International Game Theory Review*, **3**(01), pp. 13-26 (2001).
 14. Jørgensen, S. and Zaccour, G. “Channel coordination over time: Incentive equilibriums and credibility”, *Journal of Economic Dynamics and Control*, **27**(5), pp. 801-822 (2003a).
 15. He, X., Prasad, A. and Sethi, S.P. “Cooperative advertising and pricing in a dynamic stochastic supply chain: Feedback Stackelberg strategies”, *Production and Operations Management*, **18**(1), pp. 78-94 (2009).
 16. Szmerekovsky, J.G. and Zhang, J. “Pricing and two-tier advertising with one manufacturer and one retailer”, *European Journal of Operational Research*, **192**(3), pp. 904-917 (2009).
 17. Wang, S.D., Zhou, Y.W., Min, J. and Zhong, Y.G. “Coordination of cooperative advertising models in a one-manufacturer two-retailer supply chain system”, *Computers & Industrial Engineering*, **61**(4), pp. 1053-1071 (2011).
 18. Naimi Sadigh, A., Mozafari, M. and Karimi, B. “Manufacturer-retailer supply chain coordination: A bi-level programming approach”, *Advances in Engineering Software*, **45**(1), pp. 144-152 (2012).
 19. Yue, J., Austin, J., Huang, Z. and Chen, B. “Pricing and advertisement in a manufacturer-retailer supply chain”, *European Journal of Operational Research*, **231**(2), pp. 492-502 (2013).
 20. Baradaran-Kazemi, R. and Ghahari, A. “Cooperative advertising in a three-level supply chain”, *Sharif Journal of Industrial Engineering and Management*, **1**, pp. 71-76 (2011).
 21. Xie, J. and Neyret, A. “Co-op advertising and pricing models in manufacturer-retailer supply chains”, *Computers & Industrial Engineering*, **56**(4), pp. 1375-1385 (2009).
 22. Xie, J. and Wei, J.C. “Coordinating advertising and pricing in a manufacturer-retailer channel”, *European Journal of Operational Research*, **197**(2), pp. 785-791 (2009).
 23. Yan, R. “Cooperative advertising, pricing strategy and firm performance in the e-marketing age”, *Journal of the Academy of Marketing Science*, **38**(4), pp. 510-519 (2010).
 24. Kunter, M. “Coordination via cost and revenue sharing in manufacturer-retailer channels”, *European Journal of Operational Research*, **216**(2), pp. 477-486 (2012).
 25. Giri, B.C. and Sharma, S. “Manufacturer’s pricing strategies in cooperative and non-cooperative advertising supply chain under retail competition”, *International Journal of Industrial Engineering Computations*, **5**(5), pp. 475-496 (2014a).
 26. Giri, B.C. and Sharma, S. “Manufacturer’s pricing strategy in a two-level supply chain with competing retailers and advertising cost dependent demand”, *Economic Modelling*, **38**, pp. 102-111 (2014b).
 27. Taleizadeh, A.A. and Cheraghi, Z. “Pricing and advertising decisions coordination using game theory”, *Sharif Journal of Industrial Engineering and Management*, **32-1**(1/1), pp. 78-65 (20016).